

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

น้ำหมักชีวภาพหรือเครื่องคั่มน้ำหมัก ได้จากการหมัก พืช ผัก ผลไม้ และสมุนไพร เช่น น้ำหมักสมุนไพร น้ำหมักพลูคาวและน้ำหมักมะขามป้อม โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดจะมีคุณสมบัติที่ดีทั้งด้านโภชนาการ และสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ ซึ่งมีประโยชน์ เช่น ต่อต้านอนุมูลอิสระ ป้องกันมะเร็ง และยังทำหน้าที่ช่วยเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับร่างกาย อาทิเช่น เบต้าแครอทีน วิตามินซี วิตามินอี เป็นต้น (ไชยวัฒน์, 2554) นอกจากนั้นการหมักให้ได้效ลอกอ่องดีจะไปช่วยละลายสารออกฤทธิ์ให้ออกมากขึ้น ช่วยกระตุ้นให้มีการคุ้มครองที่ดี และกระตุ้นการเจริญอาหาร เครื่องคั่มน้ำหมักจึงเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความสนใจอย่างแพร่หลาย ทั้งในผู้ป่วยบางโรค และกลุ่มผู้ที่รักสุขภาพ

ข้าว เป็นขัญชาติหลักเพื่อการบริโภคของคนไทยทุกภาค ทั้งข้าวเหนียวและข้าวเจ้า ในอดีตคนไทยนิยมบริโภคข้าวที่ผ่านการสีด้วยวิธีโบราณ เช่น การใช้ครกไม้ ใช้ครกกระเดื่อง จะได้ข้าวสารที่มีสีธรรมชาติ มีจมูกข้าวที่อุดมด้วยสารอาหารที่ช่วยป้องกันโรคบางชนิดได้ เช่น โรคเห็บข้าว ปัจจุบันนี้ผู้บริโภคได้เริ่มให้ความสำคัญของข้าวจากธรรมชาติ นิยมบริโภคข้าวกล้อง ข้าวที่ไม่ได้ขัดสีกันมากขึ้น ข้าวกำพร้าหรือข้าวเหนียวดำเป็นข้าวที่ได้สีออกแดงหรือแดงกำ ซึ่งเป็นสีจากธรรมชาติ นิยมนำไปประกอบเป็นขนมหวาน ข้าวหลาม ขนน์เทียน และหุงเพื่อการบริโภคโดยตรง คุณประโยชน์เชิงโภชนาการของข้าวกำพร้าอยู่ในด้านอนุมูลอิสระแอนโทไซยานิน (anthocyanin) และแกรมมา-โอรีซานอล (gamma-oryzanol) ซึ่งสารด้านอนุมูลอิสระเหล่านี้มีผลต่อสุขภาพ เช่น มีฤทธิ์ช่วยป้องกันโรคหัวใจ ลดคอเลสเตอรอล ลดน้ำตาลในเลือด โดยเฉพาะแอนโทไซยานินชนิดที่พบในข้าวสีม่วงกลุ่มอินดิก้า (Indica type) ซึ่งก็รวมข้าวกำไทย คือ ไซยานิดินไตรกูลโคไซด์ (cyanidin 3-glucoside) ซึ่งได้พิสูจน์แล้วว่ามีคุณสมบัติในการยับยั้งการเจริญเติบโตของเซลล์มะเร็งปอด ยับยั้งการเจริญเติบโตของเซลล์มะเร็งกระเพาะ ยับยั้งการหลั่งกรดในกระเพาะอาหาร และยับยั้งการรวมตัวของเกล็ดเลือด ในด้านการเป็นสมุนไพรที่เกิดจากภูมิปัญญาห้องถังที่น่าเชื่อถือคือ ใช้เป็นสมุนไพรสำหรับหญิงที่ตกเลือดในขณะคลอดบุตร ใช้ทำเป็นข้าวหลามรักษาโรคท้องร่วง และช่วยรักษาโรคหิด ฯลฯ (พันทิพา และคณะ, 2551)

ผลการดำเนินการปรับปรุงพันธุ์ข้าวกำในอดีตจนถึงปัจจุบันของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ให้การยอมรับ และขึ้นทะเบียนข้าวกำพันธุ์ก้าดอยสะเกิด (Kum Doisaket) ตาม

พระราชบัญญัติพันธุ์พีช พ.ศ. 2518 โดยฉบับปริมาณของสาร ไซyanidin ไตรกลูโคไซด์ (cyanidin 3-glucoside) และแกรมมา-ไอริชานอลในระดับ 1.18-16.83 และ 39.83-72.95 มิลลิกรัมในข้าวกล้อง 100 กรัม ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคุณค่าทางโภชนาการของข้าวกำลังกับของข้าวขาวพบว่า แม้ปริมาณของสารอาหารหลักจะไม่ต่างกัน แต่ปริมาณของแกรมมา-ไอริชานอล ในข้าวกำลังมีมากกว่า นอกจานนี้ในข้าวกำลังพบแอนโทไซยานินที่มีคุณค่าทางชีวภาพสูง คือ ไซyanidin ไตรกลูโคไซด์ได้อีกด้วย (พันพิพา และคณะ, 2549)

กระบวนการออกของข้านั้น ภายในเมล็ดข้าวจะมีเอนไซม์เอมิเลส ซึ่งเป็นเอนไซม์ที่ย่อยแป้งให้เป็นน้ำตาล และในระหว่างการออกเมล็ดข้าวจะมีการสร้างกรดแกรมมา-อะมิโนบิวทิริก (gamma-aminobutyric acid, GABA) เพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นสารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย ทำให้นอนหลับสบาย คลายความวิตกกังวล และบรรเทาความเจ็บปวดจากบาดแผล (Sunte *et al.*, 2007)

ดังนั้นการนำข้าวกำลังไปเผาให้ห้องอกจากจะได้สารต้านอนุมูลอิสระแล้ว ยังมีเอนไซม์ที่สามารถย่อยแป้งให้เป็นน้ำตาล ได้เป็นของเหลวที่สามารถนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตเครื่องดื่ม ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ได้จะมีปริมาณของสารแอนโทไซยานิน แกรมมา-ไอริชานอล และGABA เพิ่มมากขึ้น เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการการเพิ่มนูนค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ข้าวทั่วไป นอกจากนั้นยังเป็นการตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคในด้านอาหารเพื่อสุขภาพอีกด้วย

ในการวิจัยนี้ได้มุ่งเน้นศึกษาคุณสมบัติทางกายภาพและเคมีของข้าวกำลังพันธุ์กำดอยสะเกิด รวมทั้งศึกษาสภาวะการเผาข้าวกำลังของออก สภาวะในการย่อยที่เหมาะสม และสายพันธุ์ยีสต์ที่เหมาะสมในการหมักโดยใช้ *Saccharomyces cerevisiae* ทางการค้า คือ Hamony.nsac และ Fermiblanc แล้วจึงนำน้ำหมักข้าวกำลังลงองค์ดังกล่าวไปวิเคราะห์คุณภาพทางด้านกายภาพ เคมี คุณสมบัติทางประสานสัมผัส รวมทั้งปริมาณ GABA แกรมมา-ไอริชานอล และไซyanidin ไตรกลูโคไซด์ เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดี อุดมด้วยสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ และสะดวกพร้อมดื่ม ซึ่งไม่ได้มีจุดประสงค์เพื่อผลิตเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากการนำน้ำหมักลงอกไปหมัก แอลกอฮอล์ที่ได้จะไปช่วยละลายสารออกฤทธิ์ให้ออกมากขึ้น ช่วยกระตุ้นให้มีการดูดซึมคืน กระตุ้นการเริบูตอาหาร เช่น น้ำสมุนไพรหมัก เป็นต้น และสามารถขยายกำลังผลิตไปสู่เชิงพาณิชย์ได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาคุณภาพทางกายภาพ และเคมี ของข้าวกำลัง
- 2) เพื่อศึกษาสภาวะที่เหมาะสมของการออกและการย่อย
- 3) เพื่อศึกษานิodicของน้ำหมักและยีสต์ที่เหมาะสมในการหมัก
- 4) เพื่อศึกษารูปแบบผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมของน้ำหมักข้าวกำลังของออก

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

- 1) ได้กรรมวิธีที่เหมาะสมในการผลิตเครื่องดื่มจากข้าวกำลังล้องอก
- 2) ได้ข้อมูลพื้นฐานที่เป็นแนวทางในการผลิต เพื่อขยายไปสู่เชิงพาณิชย์

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาสมบัติทางกายภาพ และเคมีของข้าวกำลังพันธุ์กำลังดอยสะเก็ด และสภาวะที่เหมาะสมในการเพาะข้าวกำลังด้อง หลังจากนั้นศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการย่อยข้าวกำลังด้องออก โดยใช้เอนไซม์ในข้าวกำลังด้องออก เปรียบเทียบกับเอนไซม์ในข้าวกำลังด้องกร่าวมกับเอนไซม์ทางการค้า จากนั้นนำเข้าเชื่อมข้าวกำลังด้องออกไปหมักโดยเชื้อปีสต์ทางการค้า เพื่อศึกษารูปแบบผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมต่อไป